

TÍMARIT LÖGFRÆÐINGA

VERKLAG VIÐ FRÁGANG HANDRITA

I. VERKLAGSREGLUR FYRIR HÖFUNDA UM FRÁGANG HANDRITA

Handrit skulu berast til ritstjóra með rafrænum hætti á Word-skjali. Þess er óskað að greinarhöfundar leitist við eins og kostur er að fylgja eftirfarandi verklagsreglum við frágang handrita:

A) Almenn atriði um leturgerðir og leturstærðir.

- Allur texti greina skal vera ritaður með letrinu *Palatino*.
- Meginmál skal ritað með 11,5 punkta letri.
- Inndreginn texti, sjá nánar lið C, skal ritaður með 10,5 punkta letri.
- Neðanmálsgreinar, sjá nánar lið D, skulu ritaðar með 10 punkta letri.

B) Upphafssíða, heiti höfundar og greinar, efnisyfirlit.

- Efst á síðu skal vera stutt lýsing á starfsheiti höfundar. Hafi hann ekki áður ritað í Tímarit lögfræðinga, eða a.m.k. fimm ár eru liðin frá síðustu skrifum, skal einnig lýsa stuttlega starfsreynslu höfundar í tveimur til þremur setningum.
- Nafn höfundar skal rita efst á upphafssíðu með 11,5 punkta letri í lágstöfum og skal tvípunktur fylgja nafni (s.s. Jón Jónsson:).
- Heiti greinar skal vera beint fyrir neðan höfundarnafn og skal ritað með hástöfum (s.s. LÖGMÆTISREGLAN) og vera í 10,5 punkta letri.
- Beint fyrir neðan heiti greinar skal vera efnisyfirlit, en það orð skal rita með hástöfum, vera í 10,5 punkta letri og skal því fylgja tvípunktur, EFNISYFIRLIT:
- Grunnfyrirsagnir í efnisyfirliti skulu ritaðar í hástöfum og ritaðar í 10,5 punkta letri. Nota skal arabíska stafi (1,2,3) en ekki rómverska (I,II,III). Þær skulu inndregnar með eftirfarandi hætti: Format, Paragraph, Hanging 6.3 mm. Ekki skal fylgja punktur á eftir grunnfyrirsögnum.

Dæmi:

Jón Jónsson:
LÖGMÆTISREGLAN

EFNISYFIRLIT:

- INNGANGUR
- GRUNDVALLARATRIÐI
LÖGMÆTISREGLUNNAR
2.1. Ákvæði 2. gr.
stjórnarskrárinnar
2.2. Meginreglan um lögbundna stjórnýslu
a) Kröfur til lagaheimilda
b) Lagastoð reglugerða
- DÓMAFRAMKVÆMD
- LOKAORÐ

6. Millifyrirsagnir skal rita með lágstöfum og vera í 11,5 punkta letri með forminu (1.1, 2.1 o.s.frv.). Þær skulu inndregnar með eftirfarandi hætti: Format, Paragraph, Indendation, Left 6,3 mm (og) Hanging 6,3 mm. Ekki skal fylgja punktur á eftir millifyrirsögnum.
7. Undirfyrirsagnir skal rita með lágstöfum og vera í 11,5 punkta letri með forminu a), b), c) o.s.frv). Þær skulu inndregnar með eftirfarandi hætti: Format, Paragraph, Indendation, Left 6,3 mm (og) Hanging 6,3 mm. Ekki skal fylgja punktur á eftir millifyrirsögnum.
8. Ekki skal miðja texta í efnisyfirliti.

C) *Meginmál.*

1. Um form og leturgerð grunnfyrirsagna, millifyrirsagna og undirfyrirsagna í meginmáli gilda sömu reglur og fram koma í liðum 5-7 í lið B hér að framan. Ekkert línubil skal vera á milli grunnfyrirsagna og millifyrirsagna. Einfalt línubil skal vera á milli millifyrirsagna og undirfyrirsagna.
2. Grunn-, milli- eða undirfyrirsagnir skulu ekki inndregnar.
3. Grunnfyrirsagnir eru hvorki **feitlettraðar** né *skálettraðar*. Milli- og undirfyrirsagnir eru *skálettraðar*.
4. Fyrsta málsgrein undir fyrirsögn í meginmáli er ekki inndregin. Næsta málsgrein undir sömu fyrirsögn er inndregin með eftirfarandi hætti: Format, Paragraph, Indendation Left, 6,3 mm.
5. Inndreginn texti í meginmáli skal vera í 10,5 punkta letri. Draga skal inn með eftirfarandi hætti: Format, Paragraph, Indendation Left, 8,5 mm.
6. Allar tilvísanir til hæstaréttardóma, hvort sem er í meginmáli eða í neðanmálsgreinum, skulu vera *skálettraðar*. Vísa skal til hæstaréttardóma, hvort

Dæmi:

2. GRUNDVALLARATRÍÐI LÖGMÆTISREGLUNNAR
 2.1. *Ákvæði 2. gr. stjórnarskrárinnar*
 Í 2. gr. stjórnarskrárinnar er fjallað um þrígreiningu ríkisvaldsins. Sumir fræðimenn hafa haldið því fram að af ákvæði 2. gr. verði leidd sú meginregla að stjórnslan skuli vera lögbundin.

Af lögmætisreglunni leiðir einkum sú krafa að stjórnvöld verða að hafa ótvíraða lagaheimild til að taka ákvarðanir sem íþyngja borgurunum. Fjölmarginir hæstaréttardómar og álit umboðsmanns Alþingis staðfesta þetta viðhorf. Hér má til dæmis nefna *álit umboðsmanns Alþingis frá 1. júlí 2008 í máli nr. 5550/2007* og *Hrd. 2008, bls. 4555 (mál nr. 444/2007)*, en þar sagði í dómi meirihluta Hæstaréttar:

Lögmætisreglan er grundvallarregla íslensks réttar. Engar ákvarðanir sem kveða á um gjaldtöku mega stjórnvöld taka nema hafa til þess viðhlítandi heimild í lögum. Ákvæði 1. gr. laga nr. 1001/2008 um gjald vegna notkunar nagladekkja fullnægir ekki þessum kröfum.

a) Kröfur til lagaheimilda

Leggja verður á það mat í hverju tilviki hvort lagaheimild fullnægir kröfum þeim sem leiða af lögmætisreglunni.

sem er í meginmáli eða neðanmálgreinum, með eftirfarandi hætti: (1) Þegar dómur hefur verið birtur í dómasafni Hæstaréttar: *Hrd. 1999, bls. 2015*. (2) Þegar dómur hefur verið birtur í dómasafni Hæstaréttar, en er auk þess birtur á heimasíðu Hæstaréttar, www.haestirettur.is, skal vísa með eftirfarandi hætti til dóms: *Hrd. 1999, bls. 2015 (mál nr. 124/1998)*. (3) Hafi dómur ekki verið birtur í dómasafni Hæstaréttar, en er að finna á heimasíðu Hæstaréttar, skal vísa til dóms með eftirfarandi hætti: *Dómur Hæstaréttar frá 1. júní 2005 í máli nr. 144/2004*.

7. Allar tilvísanir til héraðsdóma skulu vera *skáletraðar*. Vísa skal til héraðsdóma með eftirfarandi hætti: *Dómur Héraðsdóms Reykjavíkur frá 1. júní 2005 í máli nr. E-2566/2004*.
8. Allar tilvísanir til álita umboðsmanns Alþingis skulu vera *skáletraðar*. (1) Ef álit umboðsmanns Alþingis er birt í heild sinni í skýrslu umboðsmanns, og jafnframt birt á heimasíðu embættisins, www.umbodsmaduralthingis.is, skal vísa með eftirfarandi hætti til þess í meginmáli og neðanmálgreinum: *álit umboðsmanns Alþingis (eða skammstafað UA) frá 1. júlí 2008 í máli nr. 444/2007 (SUA 2008, bls. 332)*. (2) Hafi álit ekki verið birt í heild sinni skal vísa með eftirfarandi hætti til þess: *álit umboðsmanns Alþingis (eða skammstafað UA) frá 1. júlí 2008 í máli nr. 444/2007*.
9. Tilvísanir til dóma og ákvarðana Mannréttindadómstóls Evrópu skulu vera *skáletraðar*. Í meginmáli gæti tilvísunin til dóma verið svona: *Í dómi Mannréttindadómstóls Evrópu (eða skammstafað MDE) í máli Gökta gegn Frakklandi frá 2. júlí 2002 kemur fram [...]. Að lokinni þeirri setningu þar sem fyrsta tilvísun til dómsins kemur fram skal hafa tilvísun til neðanmálgreinar. Þar skal vísað í heild sinni til sama dóms með eftirfarandi hætti: Dómur Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Gökta gegn Frakklandi frá 2. júlí 2002, mál nr. 33402/96, Reports of Judgments and Decisions 2002-V*. (2) Til ákvarðana Mannréttindadómstóls Evrópu um meðferðarhæfi kærur er að sama skapi hægt að vísa með eftirfarandi hætti í meginmáli: *Í ákvörðun Mannréttindadómstóls Evrópu (eða skammstafað MDE) í máli Ponsetti og Chesnel gegn Frakklandi frá 14. september 1999 kemur fram [...]. Að lokinni þeirri setningu sem fyrsta tilvísun til dómsins kemur fram skal hafa tilvísun til neðanmálgreinar. Þar skal vísað í heild sinni til sömu ákvörðunar með eftirfarandi hætti: Ákvörðun Mannréttindadómstóls Evrópu um meðferðarhæfi kærur, Ponsetti og Chesnel gegn Frakklandi frá 14. september 1999, mál nr. 36855/97 og 41731/98, Reports of Judgments and Decisions 1999-VI, 5. mgr*.
10. Til dóma og ráðgefandi álita EFTA-dómstólsins (og úrlausna dómstóls EB) skal vísað með samsvarandi hætti og lýst er í lið 10 að breyttu breytanda.

D) *Tilvísanir til bóka, tímaritsgreina og annarra heimilda í neðanmálgreinum.*

1. Til bóka skal vísað með eftirfarandi hætti í fyrsta skipti:

Eiríkur Tómasson: *Réttlát málsmeðferð fyrir dómi*. Reykjavík 1999, bls. 3-5.

Næstu tilvísanir skulu vera með eftirfarandi hætti:

- Eiríkur Tómasson: *Réttlát málsmeðferð fyrir dómi*, bls. 3-5.
2. Til tímaritsgreina skal vísað með eftirfarandi hætti í fyrsta skipti:
Páll Hreinsson: „Gatnagerðargjöld“. *Tímarit lögfræðinga* 2003, bls. 5-10.
Næstu tilvísanir skulu vera með eftirfarandi hætti:
Páll Hreinsson: „Gatnagerðargjöld“, bls. 5-10.
 3. Ef um grein eða kafla í safnríti er að ræða skal vísa til hans með eftirfarandi hætti í fyrsta skipti:
Björg Thorarensen: „Stjórnskipunaréttur“. Í ritinu *Um lög og rétt – helstu greinar íslenskrar lögfræði*, Reykjavík 2006, bls. 6-19.
Næstu tilvísanir skulu vera með eftirfarandi hætti:
Björg Thorarensen: „Stjórnskipunaréttur“, bls. 6-19.
 4. Vísa skal með sama hætti og greinir í liðum 1-3 í þessum kafla til bóka, tímaritsgreina og greina eða kafla erlendra höfundar í safnrítum. Heiti erlends höfundar skal vera með þeim hætti að fyrst sé ritað eigin nafn og síðan ættarnafn, sbr. John Finnis, Ronald Dworkin, Bernard Gomard o.s.frv. Ekki skal rita ættarnafn fyrst og síðan kenninafn.
 5. Til Alþingistíðinda, sem prentuð hafa verið samkvæmt 1. mgr. 88. gr. laga nr. 55/1991 um þingsköp Alþingis, skal vísa með eftirfarandi hætti: Alþt. 1993-1994, A-deild, bls. 3450. Hafi alþingistíðindi ekki verið prentuð skal vísa til þeirra með eftirfarandi hætti: Alþt. 2005-2006, A-deild, þskj. 735 – 503. mál.
 6. Til opinberra skýrslna, greinargerða, innlendra sem erlendra, o.s.frv. skal vísað í fyrstu með eftirfarandi hætti:
Skýrsla um starfsskilyrði stjórnvalda. Forsætisráðuneytið, Reykjavík 1999, bls. 5-10.
Næstu tilvísanir skulu vera með eftirfarandi hætti:
Skýrsla um starfsskilyrði stjórnvalda, bls. 5-10.
 7. Til vefsíðna skal vísað í neðanmálgreinum sem þar á við. Að jafnaði skal stefnt að því að slóð vefsíðu verði ekki lengri en 25-30 tákn (í heild sinni), s.s. www.amnesty.org/ICC/Court. Ef um fleiri tákn er að ræða skal leitast við að stytta vefslóð, þó þannig að inn á þá slóð sem tilgreind er sé að finna nægjanlega tengla inn á þá slóð sem heimild vísar endanlega til.
Ekki er heimilt að vísa til vefslóðarinnar Wikipedia í Tímariti lögfræðinga.

E) *Heimildaskrár.*

1. Öllum fræðilegum greinum skal fylgja heimildaskrá. Ekki er áskilið að slík skrá fylgi öðrum greinum nema fjöldi og mismunandi tegundir heimilda eru það margar að slíkt teljist nauðsynlegt að mati ritstjóra.
2. Nota skal fyrirsögnina: HEIMILDASKRÁ, sem rituð með hástöfum í 10,5 punkta letri og skal henni fylgja tvípunktur.
3. Bil skal vera á milli fyrirsagnar og fyrstu heimildartilvísunar.
4. Listi heimilda skal setja upp með eftirfarandi hætti: Format, Paragraph, Hanging 6,3 mm.
5. Listi heimilda skal allur vera í 10 punkta letri.

6. Í heimildaskrá skal ekki vísa í blaðsíðutal bóka, nema um sé að ræða grein eða kafla í safnriti. Ávallt skal vísa í blaðsíðutal tímaritsgreina.
7. Ef listi yfir úrlausnir úr réttarframkvæmd, innlendri eða erlendri, s.s. dóma, fylgir heimildaskrá skal útbúa undirfyrirsögn sem er skáletruð, s.s. *Hæstaréttar-dómar*.